

Poem șoptit

EliGlodean

Aș locui în ochii tăi, o vreme,
să văd cum munții încă nasc izvoare;
când o sărută-n taină căprioare
să simt cum iarba-nfiorată geme.

În pumnul tău aș locui, o vreme,
de tine să mă simt la sân purtată
precum o mierlă care-a fost vânată
și stă rănită printre crizanteme.

Aș locui în părul tău, o vreme,
s-ascult cum vântul șuieră prin crânguri;
tu, scuturându-ți tâmplele de gânduri,
să îmi reciți în șoaptă mici poeme.

Aș locui sub pașii tăi, o vreme,
să-mi poți reda odihna unui drum,
iar norii grei, bolnavi de-atâta fum,
să îi aduni cu sârg în ninse gheme.

În gândul tău aș locui, o vreme,
să deslușesc ce griji și dor te-apasă
și ca pe-un talisman, ce-l porți și-acasă,
în suflet te-aș păstra o-ntreagă vreme.